

men viljen til at hjælpe grønlænderne har jo altid været der, og ikke med en eneste krone har Danmark nogen sinde profiteret af Grønland.

Det er da klart, at det så virker sårende, når hr. Lars-Emil Johansen ikke bestiller andet i Grønland og herhjemme end at spytte på og bagtale den nation, som har hjulpet grønlænderne i den grad.

Kl. 10:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 10:35

Lars-Emil Johansen (SIU):

Jeg kan forstå, at hr. Jesper Langballe følger meget nøje med i, hvad jeg laver, og at han med usvigelig sikkerhed kan sige, at jeg ikke bestiller andet end at omtale og bagtale Danmark. Sikke noget sludder, undskyld jeg siger det så direkte, men jeg kender faktisk ikke andre udtryk på dansk end netop sludder, når jeg skal karakterisere det.

Det har absolut ikke været min mening at såre en nation. Det har absolut ikke været min mening at såre et folk. Jeg vil gerne opfordre til, at vi kigger fremad og prøver at se på det forslag til selvstyrelov, der er til behandling i dag, og prøver at gøre det bedre, end vi har gjort det før. Og det kan vi gøre på begge sider. Det er ikke bare mig, der har talt lige lovlig kraftigt for Dansk Folkepartis ører, men der er også foregået et og andet, som ikke klinger godt i grønlandske ører, bl.a. det med Dansk Folkepartis syn på Grønland og det grønlandske folk.

Kl. 10:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl.

Kl. 10:36

(Privatist)

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg håber at kunne komme til Grønland med Finansudvalget til august. Statsministeren kan selvfølgelig vælge at udskrive en folkeafstemning om nogle forhold, der kan gøre dette umuligt, men hvis turen bliver til noget, vil jeg sige nøjagtig det samme i Grønland, som jeg siger her i Danmark. Jeg håber, at de grønlandske politikere, der jo helt tydeligt forsøger at opildne til kamp i Grønland mod Danmark, i højere grad vil stå ved, hvad de foretager sig – også, når de så er i debat her i Folketinget i Danmark.

Når jeg vælger at tage ordet, er det, fordi uanset hvad man mener om den her sag om Grønlands vej til større selvstyre og måske endog

selvstændighed, er det jo nogle beslutninger, der er historiske, og nogle beslutninger, der vil markere en milepæl i det samarbejde, der er mellem Danmark og Grønland. Derfor er det uhyre vigtigt, at alle kender til de beslutninger, der træffes.

Det er mit indtryk, når jeg har været rundt til politiske møder med politikere fra andre partier, at man forsøger at give befolkningen et fejlagtigt indtryk af, hvad man har aftalt i Selvstyrekommisionen. Man vil ikke stå ved det, man er ikke ærlig om det. Man forsøger at give den danske befolkning indtryk af, at der ikke sker synderlig meget, samtidig med at man godt ved, at der sker synderlig meget. Det er specielt vedrørende økonomien, den er helt gal. Jeg har oplevet, at politikere fra partier, der stemmer for det forslag til vedtagelse, der bliver vedtaget senere – og som altså står bag Selvstyrekommisionens beretning – har påstået, at i det øjeblik, hvor der for alvor kommer olieindtægter fra undergrunden i Grønland, deler man fifty-fifty mellem Danmark og Grønland; altså sådan fair mellem venner, man har haft et godt samarbejde, og så deler man fifty-fifty. Det er jo ikke rigtigt.

Det er sådan med Selvstyrekommisionens afgørelse, eller hvis vi laver det om til lov, som det er planlagt, at Grønland fremover vil have olieindtægterne. Og uanset om det bliver 10.000 mia. kr. eller 12.000 mia. kr., som amerikanske forskere anslår, taler vi sandsynligvis om nogle af verdens største olieindtægter, som man med et snuptag – uden befolkningen for alvor bliver bekendt med det – vil overlade til Grønland. Jeg synes nok, at det burde være en diskussion værd.

I forhold til økonomien forhandler man jo nu et bloktilskud hvert tredje år, hvor Danmark jo altså kan stille nogle krav. Jeg er fuldstændig enig med hr. Lars-Emil Johansen i, at der kunne være behov for en pengestrømsanalyse. Vi har jo flere gange, når vi har behandlet bloktilskudene, anbefalet, at Rigsrevisionen fik mulighed for at sikre, at pengene blev brugt fornuftigt. Det har der været massivt flertal imod hver eneste gang, men man kunne sagtens gøre det og så sørge for, at man samtidig fik gode pengestrømsanalyser.

Det bloktilskud, man altså i dag forhandler hvert tredje år – og som man jo kan diskutere hvor stort skal være, og under hvilke vilkår det skal gives – fastholder man nu og giver som løfte til grønlænderne, at det fortsættes, altså at der altid fremover gives 3,2 mia. kr. hvert år. Det